

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 414/2021
21.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Стеван Јаковљевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Крстић, адвокат из ..., ради предаје поседа, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Панчеву, у седници одржаној 21.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужених, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 12/19 од 21.10.2020. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 12/19 од 21.10.2020. године, дозвољено је поступање по преиначеној тужби тужиле од 07.11.2020. године и одбијен је приговор пресуђене ствари, као неоснован. Делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па су обавезани тужени да тужилци предају у посед непокретност слободну од лица и ствари и то парцелу бр. ..., уписану у лист непокретности .. КО ..., како је изреком наведено, као и да тужилци накнаде трошкове парничног поступка у износу од 32.150,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Београду се решењем Гж 507/21 од 03.02.2021. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужених, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 12/19 од 21.10.2020. године и уступио предмет Вишем суду у Панчеву, као стварно и месно надлежном суду, налазећи да се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у смислу члана 468. ЗПП.

Виши суд у Панчеву није прихватио надлежност и предмет је уз акт Гж 93/21 од 06.07.2021. године, доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о насталом сукобу надлежности.

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18),

Врховни касациони суд је утврдио да је за одлучивање о жалби тужених стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Наиме, из списка произилази да тужбом поднетом 08.01.2019. године, а преиначеном поднеском од 07.11.2019. године, тужиља тражи предају поседа парцеле са утврђеним уделом. Схватање Апелационог суда у Београду о врсти предмета спора у овој парници, с позивом на члан 468. ЗПП, није прихватљиво и није правилно. Имајући у виду да се тужбени захтев тужиље односи на предају поседа непокретности, то је за расправљање ове спорне ситуације потребно применити одредбу члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 101/13), на чију примену упућује одредба члана 469. ЗПП, којом је прописано, између осталог, да се спорови о непокретности не сматрају споровима мале вредности, тако да о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, одлучује апелациони суд, с обзиром да у наведеној ситуацији за одлучивање о жалбама није надлежан виши суд.

У конкретном случају, предмет спора је стварно право на непокретности, па је за одлучивање о жалби тужених, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 12/19 од 21.10.2020. године, сагласно члану 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**